

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Blanky Kapitánové a soudkyň JUDr. Evy Škultétyové a JUDr. Ivety Veselé ve věci exekuce oprávněného: **ORION 001, a. s.**, (dříve ORION 001, uzavřený investiční fond, a. s.), IČO: 27960021, se sídlem Praha 6 - Bubeneč, Rooseveltova 166, zastoupený Mgr. Janou Švehlovou, advokátkou se sídlem Praha 6, Mickiewiczova 242/17, proti povinnému: **P. G.**, bytem xxx, zastoupený JUDr. Irenou Helmovou, advokátkou se sídlem Praha 5, Náměstí Kinských 7/76, pro 250.389 Kč s příslušenstvím, **o návrhu povinného na zastavení exekuce**, k odvolání povinného proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 22. července 2016, č. j. 147 EXE 121/2011 - 164,

t a k t o :

- I. Usnesení soudu prvního stupně se **m ě n í** tak, že exekuce nařízená usnesením Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 19. 5. 2011, č. j. 147 EXE 121/2011 - 18, se **z a s t a v u j e**.
- II. Oprávněný je povinen zaplatit povinnému náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů ve výši 67.380,70 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám JUDr. Ireny Helmové.
- III. Oprávněný je povinen zaplatit soudnímu exekutorovi Mgr. Jiřímu Nevřelovi, Exekutorský úřad Praha – východ, Karlovarská 3/195, Praha 6, náhradu nákladů exekuce ve výši 7.865 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í

Obvodní soudu pro Prahu 7 rozhodl usnesením v záhlaví uvedeným tak, že návrh povinného na zastavení exekuce ze dne 22.11.2011 se zamítá.

V odůvodnění uvedl, že usnesením ze dne 19.5.2011, č. j. 147 EXE 121/2011-18, nařídil Obvodní soud pro Prahu 7 exekuci exekutorského zápisu sepsaného JUDr. Alešem

Bayerem, soudním exekutorem Exekutorského úřadu Praha 2 ze dne 7.10.2010, č. j. EZ 748/10, k uspokojení pohledávky oprávněného vůči povinnému ve výši 250.389 Kč a vedením exekuce pověřil Mgr. Jiřího Nevřelu, soudního exekutora Exekutorského úřadu Praha – východ.

Povinný navrhl podáním ze dne 22.11.2011 zastavení exekuce z důvodu, že při uzavírání dohody o placení dluhu byl oprávněným uveden v omyl, protože přes dohodu mezi účastníky oprávněný nezaúčtoval na úhradu dluhu povinného hodnotu dubové stěny ve výši 142.000 Kč, kterou povinný zbudoval v bytě oprávněného na adrese Xxx, v době, kdy jej měl v nájmu. Proto tuto hodnotu povinný započítal na úhradu požadované částky. Rozporoval výši zbylé částky 108.000 Kč, protože oprávněného několikrát upozornil na to, že doklady, které mu byly oprávněným předány při podpisu dohody o splacení dluhu, jsou chybné a neodpovídají skutečnosti. Exekutorský zápis podepsal v důvěře, že jednatel společnosti AXXXS s.r.o. dodrží svůj slib.

Oprávněný nesouhlasil se zastavením exekuce. Tvrzení povinného o úmyslném uvedení v omyl není pravdivé. Před sepsáním exekutorského zápisu ze dne 7.10.2010, již dne 23.9.2010 dluh co do důvodu a výše uznal a to potvrdil i v závazném prohlášení ze dne 29.9.2010. Měl dostatek času uvědomit si a přepočítat, jakou částku dluží. Oprávněný popřel, že by mezi účastníky byla uzavřena dohoda o započtení dubové skříně na dluh povinného, naopak povinnému bylo umožněno skříň si odvézt. Zápočet bez souhlasu oprávněného účastníci vyloučili v exekutorském zápisu. Částka 108.000 Kč představuje řádné vyúčtování služeb a spotřebovaných energií doručené povinnému a s touto výší povinný opakovaně v uznání a prohlášení souhlasil, aniž by vznesl námitky proti vyúčtování, svých závazků si musel být vědom, zejména s ohledem na své právnické vzdělání.

Soud prvního stupně zjistil z prohlášení povinného ze dne 29.9.2010, že povinný prohlásil a potvrdil, že byl nejpozději od 19.8.2010 srozuměn se svou povinností vyklidit k 1.9.2010 jím užívané byty na adrese Xxx, a zavázal se uhradit do 30.10.2010 svůj dluh 250.389 Kč, který co do výše a důvodu beze zbytku uznal a odsouhlasil dne 23.9.2010 za přítomnosti A. O., R. H. a V. H. a zajistit jej ve prospěch AXXXS s.r.o. exekutorským zápisem s přímou vykonatelností, bílko směnkou bez protestu a postoupením části své pohledávky v předmětné výši za společností Pxxx xxxY. V případě nesplnění povinností prohlásil, že je srozuměn s uplatněním sankcí a postupem podle exekutorského zápisu. Povinný zaslal panu O. zpět fakturu č. FV 100053 vystavenou dne 27.8.2010, kterou obdržel dne 7.9.2010, s tím, že rozporuje částku 68.949 Kč jako chybně vypočtenou s odkazem na nesprávnosti zjištěné ve vyúčtování bytu 9 a 10, odmítl zdvojené platby za společné prostory a upozornil na závady v bytech a nabídl jednání. Podle přehledu dluhu ze dne 23.9.2010 povinný ke dni 30.10.2010 dlužil na nájemném za 6-10/2010 a službách za rok 2008 a 2009 částku 250.389,41 Kč. Z exekutorského zápisu č. EZ 748/10 vzal soud za jisté, že na straně oprávněného ho uzavřela společnost AXXXS s.r.o. s povinným, který jím uznal vůči jmenované společnosti svůj dluh ve výši 250.389 Kč z důvodu vzniku dluhu na základě nájemní smlouvy ze dne 15.9.2006 a ze dne 15.2.2008 a zavázal se oprávněnému uvedenou částku zaplatit do 30.10.2010 s výslovným souhlasem k přímé vykonatelnosti exekutorského zápisu. Povinný objednal u dodavatele AxxxI s.r.o. výrobu, dodávku a montáž vestavných skříní v ceně 155.967 Kč, zaplatil zálohu 100.000 Kč a dílo mu bylo odevzdáno 22.12.2006. Povinný odevzdal dne 29.10.2010 společnosti AXXXS s.r.o. byt č. 9 v 6. 7. patře domu v Xxx, ulici Xxx. Hodnota demontované sestavy skříní-dělicí stěny podle znaleckého posudku č. 1722-07/2014 znalce JUDr. Josefa Vochozky z 20.3.2014 činí ke dni podání posudku částku 27.400 Kč. Povinný vypověděl, že mezi ním a jednatelem společnosti AXXXS s.r.o.

panem O. byly vždy velmi dobré vztahy, panovala mezi nimi vzájemná důvěra. Povinný se nebál bez dokladu na základě ústní dohody zaplatit nájemné na rok dopředu, protože věděl, že jmenovaný potřebuje finanční hotovost. Proto mu důvěřoval při jednání o dlužných platbách, z nichž sporoval vyúčtování. Protože věděl, že se jmenovaný dostal do finančních problémů, byl ochoten pro případné jednání s bankou mu dát potřebné doklady k dispozici. Čekal na výzvu k úhradě, předal by peníze v hotovosti, očekával dořešení situace se skříní. Svědek A. O. vypověděl, že byl jednatelem společnosti AXXXS s.r.o., která byla vlastníkem domu a pronajímatelem bytů, které měl povinný v nájmu. Popřel, že by hodlal snížit hodnotu dluhu o hodnotu skříně. Naopak povinný byl vyzván, aby si skřín odvezl.

Zjištěné skutečnosti soud posoudil podle § 268 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“), § 628, § 580 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb. občanského zákoníku a dospěl k závěru, že nedošlo k zániku pohledávky vůči povinnému vyplývající z exekučního titulu ve výši 142.000 Kč v důsledku započtení provedeného povinným. Povinnému se nepodařilo prokázat a neunesl důkazní břemeno k tvrzení, že by mezi ním a jednatelem původního oprávněného A. O. došlo k uzavření dohody o snížení dluhu povinného o 142.000 Kč jako hodnoty skříně, kterou nechal povinný v bytě v době nájmu bytů ve vlastnictví původního oprávněného vybudovat v prostorách bytů s náklady 155.976 Kč. Sám zápočet skříně na dluh povinného je vyloučen z důvodu plnění různého druhu a soud vyloučil i možnost, že by se oprávněný na úkor povinného bezdůvodně obohatil, ať už o jakoukoliv částku, za situace, že oprávněný sám vyzval i v průběhu exekuce povinného k vyzvednutí skříně a jeho úmysl skřín si neponechat, prokazuje i znalecký posudek, z něhož vyplynulo, že předmětná skřín se již v původním stavu v bytě nenachází a je demontována na jednotlivé části. Povinný namítal nesprávnost výpočtu částky 108.389 Kč, vytýkal to měsíc před sepsáním exekutorského zápisu dopisem ze dne 8.9.2010. Lze předpokládat, že pokud uvedené částky uznal a o uznání nechal sepsat exekutorský zápis, musel tuto částku akceptovat jako správně vyúčtovanou. Dluh uznal v exekutorském zápisu a ve dvou předcházejících samostatných dokumentech, v nichž měl možnost své námitky uvést a zakomponovat tam i případnou dohodu ve vztahu ke skříní. I kdyby bylo pravdou, že veškeré jednání povinného bylo vedeno snahou pomoci panu O.ovi v jeho finančních problémech, a bylo opřeno o důvěru v poctivost jmenovaného ověřenou z předchozího vztahu, pak nezajištěním se pro případ neochoty jmenovaného dodržet takovou případnou ústní dohodu musí právně vzdělaný povinný unést riziko plynoucí z jejího nedržení například i ve formě této exekuce. Protože nedošlo k naplnění žádného z důvodů zastavení exekuce uvedených v § 268 o.s.ř., soud návrh povinného zamítl.

Povinný se proti tomuto usnesení v zákonné lhůtě odvolal. V odvolání a jeho písemném doplnění namítal, že exekutorský zápis nesplňuje zákonné náležitosti podle exekučního řádu ani náležitosti občanskoprávní, nemůže být považován za exekuční titul. Ve článku I je obsažen jen odkaz na dvě smlouvy o nájmu bytu, není zřejmé, jakého bytu se mají nájemní smlouvy týkat, jaká část dluhu se váže k té které smlouvě, ani zda má jít například o dlužné nájemné, služby spojené s užíváním bytu, příslušenství těchto pohledávek, případně zda má jít o jiné závazky se smlouvami o nájmu bytu související. Za této situace nemůže být dluh co do důvodu uznán. Návrhu na zastavení exekuce mělo být vyhověno již jen proto, že oprávněný nedostal své povinnosti prokázat splnění podmínky, na kterou je vázána povinnost oprávněného, k jejímuž vymožení má být exekuce nařízena, v této souvislosti odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 21 Cdo 639/2014 a usnesení Okresního soudu v Litoměřicích sp. zn. 16 EXE 9692/2011. Povinný v průběhu celého řízení opakovaně uváděl, že jeho jednání bylo vedeno jen snahou pomoci statutárnímu zástupci tehdejšího oprávněného. Úmyslem povinného ani oprávněného nebylo vyhotovením exekutorského zápisu a dalších listin označených jako uznání dluhu svolit k přímé vykonatelnosti, resp.

posílit právní postavení věřitele. Není-li projevená vůle myšlena vážně, opravdově, platí, že je vadná a tudíž neplatná. Povinný dále upozorňoval na dohodu uzavřenou s právním předchůdcem oprávněného, že povinný nebude po právním předchůdci oprávněného požadovat dohodnuté finanční vyrovnání za přenechání vestavěné skříně do výše případných nedoplatků na nájemném a službách a právní předchůdce oprávněného nebude po povinném požadovat případné nedoplatky na nájemném a službách souvisejících s užíváním bytu do výše dohodnutého finančního vyrovnání za přenechané vestavěné skříně. Povinný navrhl k prokázání svých tvrzení výsledek svědků, ty soud prvního stupně neprovedl, proto neúplně zjistil skutkový stav věci, protože neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností, resp. dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním. Povinný navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil a exekuci zastavil, případně aby vrátil věc soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Oprávněný se k odvolání písemně vyjádřil tak, že tvrzení o neurčitosti a materiální nevykonatelnosti exekučního titulu jsou opožděná, nebyla uplatněna u soudu prvního stupně. Z obsahu exekutorského zápisu je uznání dluhu i konkrétní specifikace dluhu co do důvodu a výše jasně a seznatelně určena. Není zřejmé, jak by měl oprávněný prokazovat negativní skutečnost, že povinný svůj dluh nesplnil. V návrhu na nařízení exekuce je uvedeno, že povinný dluh vůči oprávněnému nesplnil. K tvrzení o nevážnosti vůle oprávněný namítl, že ani toto tvrzení oprávněný před soudem prvního stupně neuvedl. Z účastnické výpovědi povinného vyplývá, že si byl vědom významu exekutorského zápisu se svolením k vykonatelnosti a že jeho skutečným účelem bylo posílit právní postavení oprávněného jako věřitele povinného. Možnost, že se povinný snad domníval, že se jeho dluh později „nějak vyřeší“ „nějakou dohodou“, nic nemění na pravosti a vážnosti jeho vůle v okamžiku, kdy svůj existující dluh uznával. K zániku dluhu započtením oprávněný uvádí, že možnost zániku dluhu započtením byla hlavní obranou povinného v řízení. Ze všech důkazů včetně účastnického výsledku povinného vyplynulo, že k uzavření konkrétní dohody o započtení nikdy nedošlo. Ing. H. byl přítomen v okamžiku předávání bytu, nikoliv u jednání v kanceláři oprávněného, kde údajně mělo dojít k nějaké dohodě. K osobě Mgr. L. povinný neoznačil, jaké relevantní skutečnosti by měl tento svědek uvést. Povinný navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení potvrdil a přiznal oprávněnému náhradu nákladů odvolacího řízení za právní zastoupení.

Odvolací soud přezkoumal z podnětu včasného a přípustného odvolání podaného oprávněnou osobou napadené usnesení i řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 52 odst. 1 e.ř., § 254 odst. 8, § 212, § 212a o.s.ř.), a zopakoval důkaz stejnopisem exekutorského zápisu č. EZ 748/10 sepsaného dne 7.10.2010 soudním exekutorem JUDr. Alešem Bayerem (č.l. 39, 40). Zjistil, že byl sepsán za přítomnosti účastníků: AXXXS s.r.o. se sídlem Xxx xxx, zastoupeným obecným zmocněncem JUDr. V. H. na základě plné moci ze dne 7.10.2010 (dále jen oprávněný) a G. P. (dále jen povinný), kteří po prokázání své osobní totožnosti předložením občanských průkazů, kteří jsou podle vlastního prohlášení způsobilí k právním úkonům a oprávnění jednat a požádali soudního exekutora, aby s nimi sepsal do exekutorského zápisu uznání dluhu s přímou vykonatelností ve smyslu § 558 občanského zákoníku. V článku I oprávněný a povinný prohlásili, že povinný uznává, co do důvodu a výše, že dlužní oprávněnému peněžitou částku ve výši 250.389 Kč (slovy: dvě stě padesát tisíc tři sta osmdesát devět korun českých), důvod vzniku dluhu je dle smlouvy o nájmu bytu ze dne 15.9.2006 a dle smlouvy o nájmu bytu ze dne 15.2.2008. Zápis měl jednu přílohu, a to plnou moc pro JUDr. Ing. V. H. k zastupování ve věci probíhajícího řízení o návrhu, vyhotovení a podepsání exekutorského zápisu mezi AXXXS s.r.o. jako oprávněným a panem

P. G. jako povinným k úhradě 250.389 Kč. Listina je podepsána je jednatelem společnosti XXXXS s.r.o. a JUDr. Ing. V. H. s tím, že tuto plnou moc přijímá.

Odvolání **j e** opodstatněné.

Odvolací soud se nejprve zabýval tím, je-li exekutorský zápis č. EZ 748/10 sepsaný dne 7.10.2010 soudním exekutorem JUDr. Alešem Bayerem řádným exekucním titulem.

Judikatura dovolacího soudu k této otázce dovozuje (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 20 Cdo 280/2016) následující závěry:

Podle ustanovení § 40 odst. 1 písm. d) ex. řádu ve znění účinném do 31. prosince 2012 je exekucním titulem exekutorský zápis podle § 78 písm. a) téhož zákona, tj. zápis o dohodě, kterou se účastník zaváže splnit pohledávku nebo jiný nárok druhého účastníka vyplývající ze závazkového právního vztahu, v níž svolí, aby podle tohoto zápisu byl nařízen a proveden výkon rozhodnutí nebo exekuce, jestliže svou povinnost řádně a včas nesplní. Exekutorský zápis se svolením k vykonatelnosti je exekucním titulem, jestliže splňuje formální náležitosti stanovené pro sepisování exekutorských zápisů (§ 79 odst. 1 ex. řádu ve znění účinném do 31. prosince 2012) a materiální (věcné) náležitosti [§ 78 písm. a), § 79 odst. 2 ex. řádu ve znění účinném do 31. prosince 2012], tzn., když, kromě jiného, obsahuje označení osoby, která se zavázala ke splnění pohledávky nebo jiného nároku (osoby povinné), označení osoby, jejíž pohledávka nebo jiný nárok mají být splněny (osoby oprávněné), skutečnosti, na nichž se pohledávka nebo jiný nárok zakládá [§ 79 odst. 2 písm. c) ex. řádu], předmět plnění, dobu plnění a prohlášení povinné osoby o svolení k vykonatelnosti zápisu. S exekutorským zápisem, který neobsahuje některou z formálních náležitostí, nejenže nelze spojit vlastnost přímé vykonatelnosti (oprávněná osoba přichází o výhodu vymoci na jeho podkladě splnění povinnosti bez předcházejícího nalézacího řízení), ale takový zápis není ani veřejnou listinou ve smyslu § 79 odst. 7 ex. řádu ve znění účinném do 31. prosince 2012 (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. srpna 2004, sp. zn. 20 Cdo 1232/2004, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 3. října. 2001, sp. zn. 21 Cdo 1012/2000, které se týká notářských zápisů se svolením k vykonatelnosti, ovšem závěry jsou použitelné i v projednávané věci). Dohoda oprávněné a povinné osoby, obsažená v exekutorském zápise se svolením k vykonatelnosti, nemá hmotněprávní povahu. Jde o jednu z náležitostí, kterou musí exekutorský zápis se svolením k vykonatelnosti obsahovat, aby byl ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) ex. řádu nebo § 274 písm. e) o. s. ř. z materiálního hlediska vykonatelný. Dohoda oprávněné a povinné osoby tedy sama o sobě nemá za následek vznik, změnu nebo zánik práv nebo povinností účastníků právního vztahu. Z výše uvedeného proto vyplývá, že exekutorský zápis se svolením k vykonatelnosti má jen formální charakter a není sám o sobě samostatným zavazovacím důvodem a ani se jím nezakládá domněnka o existenci dluhu v době jeho sepsání, neboť obsahuje takové náležitosti, které jsou potřebné k tomu, aby byl jako titul pro exekuci nebo soudní výkon rozhodnutí vykonatelný (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. února 2013, sp. zn. 20 Cdo 3334/2012, jehož závěry rovněž platí pro posuzovanou věc, byť se týkají notářských zápisů se svolením k vykonatelnosti). Vzhledem k formálnímu charakteru exekutorského zápisu se svolením k vykonatelnosti je proto nutné dbát na to, aby jeho veškeré formální i materiální (věcné) náležitosti skutečně byly dodrženy. Právním důvodem plnění se v této souvislosti rozumí rozhodné skutečnosti, na nichž se plnění zakládá. Rozhodné skutečnosti, na nichž se plnění zakládá, nemusí být v dohodě osoby oprávněné ze závazkového vztahu s osobou ze závazkového vztahu povinnou, obsažené v exekutorském zápise se svolením k vykonatelnosti, vyčleny do všech podrobností. Požadavku ustanovení § 40 odst. 1 písm. d) ex. řádu ve znění účinném do 31. prosince 2012 a § 274 písm. e) o. s. ř. v tomtéž znění vyhovuje takové označení právního důvodu plnění, z něhož je zřejmé, na čem se plnění zakládá (tj. proč má povinná osoba poskytnout oprávněné osobě stanovené plnění),

přičemž však nelze ignorovat požadavek určitosti takového určení právního důvodu, tj. *aby nade vší pochybnost byl právní důvod zřejmý a nezaměnitelný s jiným právním důvodem*. Jelikož způsob takové identifikace zákon neurčuje, lze ji provést *jakýmkoli jednoznačným způsobem, který musí vyplývat z exekutorského zápisu se svolením k vykonatelnosti* – exekučního titulu. Nejvyšší soud již opakovaně formuloval a odůvodnil, že pro právní závěr o určitosti právního úkonu (nyní jednání) nestačí, je-li jen mezi účastníky jasné, co je předmětem právního úkonu (jednání), neboť předmět právního úkonu (jednání) musí vyplývat z písemného právního úkonu (jednání) - srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. června 2007, sp. zn. 32 Odo 1433/2006, uveřejněný pod číslem 27/2008 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, dále rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. května 2000, sp. zn. 22 Cdo 2374/98 apod.). Rovněž je třeba konstatovat, že určitost závazku nelze ztotožňovat jen s jeho výší (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. března 2004, sp. zn. 29 Odo 1126/2003, byť se týká účinků předvídaných ustanovením § 323 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění účinném do 31. prosince 2013 – dále jen „ObchZ“). Z výše uvedeného vyplývá, že nebyly-li rozhodné skutečnosti, na nichž se plnění zakládá, ve smyslu § 79 odst. 2 písm. c) ex. řádu ve znění účinném do 31. prosince 2012 v exekutorském zápisu se svolením k vykonatelnosti – exekučním titulu určité a jednoznačně identifikovány, nelze exekutorský zápis se svolením k vykonatelnosti považovat za materiálně vykonatelný, tj. za způsobilý exekuční titul ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) ex. řádu ve znění účinném do 31. prosince 2012. Podmínku určitosti právního důvodu je třeba dodržet i ve vztahu k uznání závazku podle § 558 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění účinném do 31. prosince 2013, obsaženém v exekutorském zápisu – dále jen „obč. zák.“

V exekutorském zápisu se ve čl. I uvádí, že oprávněný a povinný shodně prohlašují následující: 1. že povinný tímto uznává, co do důvodu a výše, že dluží oprávněnému peněžitou částku ve výši 250.389 Kč (slovy: dvě stě padesát tisíc tři sta osmdesát devět korun českých). 2. Důvod vzniku dluhu: dle smlouvy o nájmu bytu ze dne 15.9.2006 a dle smlouvy o nájmu bytu ze dne 15.2.2008.

Odvolací soud dospěl k závěru, že exekutorský zápis v části označující důvod vzniku dluhu, tj. rozhodné skutečnosti, na nichž se plnění zakládá, nesplňuje požadavek určitosti, tedy označení důvodu vzniku dluhu tak, aby nadevší pochybnost byl právní důvod zřejmý a nezaměnitelný s jiným právním důvodem. Jsou zde uvedeny dvě nájemní smlouvy, není však zřejmé, v jakém rozsahu se celková částka 250.389 Kč týká které ze smluv a o jaký dluh a za jaké období jde. Nestačí, že mezi účastníky bylo jasné, co je předmětem právního úkonu, neboť předmět písemného právního úkonu musí vyplývat z jeho znění. Za situace, kdy chybí určitost uznání závazku ve smyslu § 588 o.z., nelze exekutorský zápis považovat za materiálně vykonatelný, tj. za způsobilý exekuční titul ve smyslu § 40 odst. 1 písm. e) e. ř. ve znění účinném do 31.12.2012.

Za tohoto procesního stavu je dán důvod pro zastavení exekuce ve smyslu § 268 odst. 1 písm. h) o.s.ř., protože výkon exekučního zápisu, který není materiálně vykonatelný, je nepřipustný.

K zastavení exekuce došlo z procesního zavinění oprávněného, oprávněný je proto povinen nahradit náklady řízení povinnému a náklady exekuce soudnímu exekutorovi (§ 89 e. ř.).

Náklady účelně vynaložené povinným představují náhradu nákladů za právní zastoupení a náhradu nákladů za tu část náhrady znalečného, která byla uhrazena ze zálohy na znalečné složené povinným. Právní zástupkyně povinného učinila v řízení před soudním exekutorem a soudem prvního stupně 9 úkonů právní služby (převzetí věci a příprava zastoupení, písemné podání ze dne 22.11.2011, písemné podání k výzvě soudu ze dne 4.7.2012 (č.l. 43), účast na jednání soudu na místě samém (č.l. 54), účast na jednání soudu dne 26.9.2013 (č.l. 73 a následující), účast na jednání soudu dne 4.11.2015 (č.l. 131 a násl.),

účast na jednání soudu dne 9.12.2015 (č.l. 136 a násl.), účast na jednání soudu dne 8.6.2016 (č.l. 159 a násl.), účast na jednání soudu dne 22.7.2016 (č.l. 161 a násl.)). Za ně náleží odměna stanovená podle § 11 odst. 2 písm. e), § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 4.670 Kč za úkon, paušální náhrada hotových výdajů 300 Kč za úkon (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) a 21% DPH 9.393,30 Kč. Celkem činí náhrada nákladů řízení za právní zastoupení před soudem prvního stupně částku 54.123,30 Kč. Každému z účastníků bylo soudem prvního stupně uloženo zaplatit zálohu na znalečné ve výši 1.500 Kč usnesením ze dne 7.10.2013, č. j. 147 EXE 121/2011-75. Zálohu povinný složil ve stanovené výši (č.l. 78). Usnesením soudu prvního stupně ze dne 14.4.2014, č. j. 147 EXE 121/2011-89, byla znalci byla přiznána za podaný posudek odměna a náhrada hotových výdajů celkem ve výši 2.460 Kč. Podle platebního poukazu (č.l. 86) byla náhrada za vypracovaný znalecký posudek ve výši 2.460 Kč vyplacena ze složených záloh, a to z každé ze záloh ve výši 1.230 Kč. Ze složené zálohy byla povinnému vrácena částka 270 Kč (platební poukaz na č.l. 88). Částka 1.230 Kč zaplacená ze zálohy povinného na náklady znaleckého posudku tak náleží k nákladům řízení. Celkem činí náhrada nákladů řízení před soudem prvního stupně (1.230 Kč + 54.123,30) částku 55.353,30 Kč. Před odvolacím soudem náleží náhrada nákladů řízení za právní zastoupení za dva úkony právní služby, odvolání a účast na jednání odvolacího soudu za odměnu 4.670 Kč za úkon, paušální náhradu hotových výdajů po 300 Kč za úkon a 21% DPH 2.087,40 Kč, celkem 12.027,40 Kč. Náhrada nákladů řízení před soudy obou stupňů činí celkem částku (55.353,30 Kč + 12.027,40 Kč) 67.380,70 Kč.

Náhrada nákladů exekuce představuje odměnu ve výši 3.000 Kč (§ 11 odst. 2 vyhlášky č. 330/2001 Sb.), náhradu hotových výdajů 3.500 Kč (§ 13 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb.) celkem s 21% DPH 7.865 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **j e** přípustné dovolání za podmínek stanovených v § 237 o.s.ř. ve lhůtě dvou měsíců od doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 7. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 239 o.s.ř.).

V Praze dne 27. dubna 2017

JUDr. Blanka K a p i t á n o v á v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
B.S.